

**ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 26^{ης} ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΙΣ... ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΕΣ**

Διαβάζοντας διάφορες ανακοινώσεις στο διαδίκτυο για τη γενική απεργία της 26^{ης} Σεπτεμβρίου, είναι πραγματικά τραγελαφικό να χαρακτηρίζεται η πορεία που έγινε «ως μεγαλειώδης και ενθουσιώδης»...

Νομίζω ότι κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας και πάλι θέλουμε να προβάλλουμε τα παραταξιακά και συντεχνιακά μικρομάγαζά μας...

Η εμπειρία μου είναι τελείως διαφορετική και μακάρι να την έζησα ... σε άλλο κόσμο κι όχι στο κέντρο της Αθήνας...

Ερχόμενος με το αυτοκίνητο προς το κέντρο, έβλεπα μια Αθήνα στην καθημερινότητά της κι όχι σαν να επρόκειτο να γίνει κάτι σημαντικό... Μόνο μετά το Hilton όπου άρχιζαν οι απαγορευτικές κορδέλες στους δρόμους καταλάβαινες ότι κάτι γινόταν..

Στην περιοχή της συγκέντρωσης των εκπαιδευτικών και των άλλων εργαζομένων υπήρχε βέβαια κόσμος, αλλά όχι αυτό το αδιαχώρητο που γινόταν σε προηγούμενη γενική απεργία...Όσοι συμμετείχαν τότε θα το θυμούνται...

Και ξεκίνησε η πορεία...Μια πορεία με ιδιαιτερότητα...αφού γινόταν στο μισό δρόμο (λόγω ήλιου).. χωρίς ιδιαίτερη ένταση και με το πρωτοφανές και απαράδεκτο γεγονός ...ότι μόλις φτάσαμε μπροστά στη Βουλή...διαλυθήκαμε ησύχως!!!! Βέβαια έπεσαν και κάποια λίγα ..βαρελότα (για τα κανάλια και τις ειδήσεις προφανώς) και έτσι...κάναμε το καθήκον μας!!!

Και την άλλη εβδομάδα ίσως το ξανακάνουμε σε μια νέα γενική απεργία, από αυτές τιςμεγαλειώδεις που διοργανώνουν τα συνδικάτα μας (όπως άκουσα στο ραδιόφωνο να προαναγγέλλει η κα Σπανού από την ΑΔΕΔΥ) ..

Στ' αλήθεια, λοιπόν, πιστεύετε αγαπητοί μεγαλοσυνδικαλιστάδες ότι ο τρόπος που χειρίζεστε την υπόθεση των επερχόμενων, καταστροφικών για τη χώρα και τους εργαζομένους, μέτρων είναι ο καταλληλότερος;

Πιστεύετε ότι σε νέο κάλεσμά σας, με τον τρόπο που γίνεται , θα τρέξουν περισσότεροι;..

Εγώ εισέπραξα από συναδέλφους μου την απογοήτευση και την απαξίωση για συμμετοχή σε νέα απεργιακή προσπάθεια..

Μακάρι να μη γίνει κάτι τέτοιο , αλλά δυστυχώς (για το ..διαστροφικό μυαλό μου) φαίνεται ότι σαν να έχουν όλα προσχεδιαστεί :

- Όταν η ΔΟΕ εξαγγέλλει απεργία στις 12 Σεπτεμβρίου (..όχι επειδή πιστεύει πως θα έχει συμμετοχή και πως κάτι θα πετύχει, αλλά έτσι...για αγωνιστικούς λόγους λόγω των επερχόμενων εκλογών για τους αιρετούς και για να μην την κατηγορούν οι αριστεριστές για απραξία!!!) και ...σέρνει τους φιλότιμους αγωνιστές συναδέλφους που ανταποκρίνονται σε ένα 3% ;; συμμετοχή (όπως λέγεται ή λίγο περισσότερο).. και τρέχει και παρακαλεί τελευταία στιγμή άλλους κοινωνικούς φορείς να τη στηρίξουν!!!!
- Όταν εξαγγέλλεται λίγες μέρες μετά μια άλλη γενική απεργία αυτή τη φορά , η οποία πολύ λίγο προβλήθηκε και προπαγανδίστηκε και που τελικά είχε κόσμο αλλά όχι τον κόσμο που θα έπρεπε να έχει για το εύρος της λαίλαπας που ζούμε και που έρχεται.. και αφήνει απογοήτευση...

..η τρίτη προσπάθεια , αν θα γίνει , γιατί να πιστέψουμε πως θα είναι πιο επιτυχημένη;;;

Μήπως λοιπόν υπήρχε και εφαρμόστηκε σχέδιο εκτόνωσης, απογοήτευσης και απαξίωσης της κατάστασης πριν την κρίσιμη στιγμή της συζήτησης και ψήφισης των νέων μέτρων;;;

Δεν θέλω να γίνομαι κακεντρεχής...αν και η αγωνία μου με κάνει!!!! Βλέπω τι γίνεται σε Ισπανία και Πορτογαλία και ζηλεύω...γιατί πιστεύω ότι εκεί κάτι θα αλλάξει...κάποιοι ίσως φοβηθούν ...ο κόσμος μάχεται για τη ζωή και την αξιοπρέπειά του , έστω κι αν τελικά χάσει...

Εμείς πιστεύω πως είμαστε απαράδεκτοι...**Σίγουρα όλοι μας έχουμε μεγάλη ευθύνη**...Μια Αθήνα 4.000.000 ψυχών που υποφέρουν και δε μπορούν να μαζευτούν σε μια μεγάλη διαμαρτυρία οι μισοί...ή έστω το ¼...;; Σκεφτήκατε ποτέ μια Βουλή που να είναι περικυκλωμένη από 1.000.000 τουλάχιστον ανθρώπους;;

Όμως πιστεύω πως οι επικεφαλής των συνδικάτων μας φέρουν πολύ μεγαλύτερη ευθύνη , αφού αυτοί πρέπει να εμπνέουν και να καθοδηγούν τους εργαζομένους..

Θα έπρεπε ίσως να μην κάνουμε ...επαναστατικές γυμναστικές, για να μην καούμε από το πολύ ζέσταμα...αλλά να μας κρατάνε σε εγρήγορση και αποφασιστικότητα για δυνατούς και ίσως πολυήμερους αγώνες, αμέσως μόλις κατατεθούν και συζητούνται τα μέτρα..

Και για να μην κάνω μόνο κριτική, άλλα και να προτείνω λύσεις , εγώ θα τους πρότεινα:

- *Να προγραμματίσουν ώστε να έρθουν ενισχύσεις και από επαρχία , με λεωφορεία , και να το ανακοινώνουν, ώστε να ανεβαίνει το φρόνημα και η αποφασιστικότητα του κόσμου....ότι πραγματικά προγραμματίζεται να γίνει χαμός...*
- *Να προγραμματιστούν να γίνονται «ξεσηκωτικές» συναυλίες ταυτόχρονα με τη συγκέντρωση , σε Σύνταγμα.. Ομόνοια.. κλπ. (Νομίζω ότι εύκολα θα βρεθούν και εθελοντές καλλιτέχνες....θυμάμαι κάτι παρόμοιο που ζήσαμε το 2006, στη μεγάλη απεργία μας , με τη συναυλία του Παπακωνσταντίνου)..*

- *Να υπάρξει πραγματική ενότητα στον αγώνα κι όχι διαχωριστικές και παραταξιακές σημαίες και ανακοινώσεις.*

Αυτές και κάποιες άλλες απλές ενέργειες , αν γίνουν από πριν, προγραμματιστούν και προπαγανδιστούν αποτελεσματικά νομίζω ότι θα καταφέρουν να εμπνεύσουν και να παρακινήσουν τον κόσμο να το πιστέψει και να το παλέψει..

Αλλιώςτικά.. πραγματικά δε θα δικαιούμαστε ούτε να ομιλούμε αλλά ούτε και να παραμιλούμε!!!!

...ευχαριστώ για την ανοχή σας και την υπομονή σας

ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

(ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ» ΚΟΡΩΤΤΙ)

...μέλος της νέας κίνησης

υ π έ ρ β α σ η

Ένωτική Κίνηση Εκπ/κών Π.Ε.